

нещали да минѣть подѣ Българскѣ власти, та остая за когато му ся роди отъ Маріѣ сынъ, тогази самъ да му ги прѣдаде. Тихо, ако и да разумѣваше ласкателнѣ-тѣ Михайловѣ политикѣ, пакъ си мълчаше и чякаше сегодно время за да му докаже какъ-то трѣбва. Най-сѣтнѣ когато му ся роди сынъ, той подканенъ и отъ самѣ-тѣ царицѣ Маріѣ, захванѣ принудително да иска отъ Михаила обѣщаны-ты градове, като му сочяше на края и орѣжіе; нѣ Императоръ-тѣ и тоя пакъ му отказа обѣщано-то. Тогази Константинъ повежда войскѣ-ты си, та навлѣзва въ Гърцкѣ-ты области и начина да ги опустошава. Той щяше да има въ тоя бой за помощникъ Татарскій князь, *Нога*; нѣ Михаилъ за да прѣсѣче силѣ-тѣ, коѣ-то Тихо очякваше отъ Татарѣ-ты, той ся спріятелява тайно съ Нога, съ обѣщаніе да му даде дъщерѣ си *Ефросини*, а Князь-тѣ ся съгласи на това, та ся оттегли отъ Константина и съедини ся съ Михаила. Спорядъ това Българскій царъ като видѣ, че не ще може да ся противи на двѣ силы, върна ся въ Българіѣ безъ да земе нѣщо.

Послѣ това Константинъ, понеже бѣше ся лишилъ отъ еднѣ-тѣ си ногѣ, то почти всякога бѣ боленъ; а оттова Маріѣ ся ползуваше отъ неговѣ-тѣ болестъ, та въ всичко го имаше подѣ рѣкѣ-тѣ си: тя ся намѣшяше въ всички правителственны работы и за всичко искаше да заповѣда. А пакъ за да утвърди на прѣстола сына си Михаила, който бѣ още дѣте, тя повели да го вѣнчажтъ на царство-